

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XXIX. Resolutiones circa oscula, aliosque similes actus, ex S. Thoma & S.
Antonino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

corporalis intentanti, minus tenebitur cohabitare intentanti sibi interitum animæ, cap. *Quæsit*, de divort. Docet Coninch justam esse divortii causam, si alter conjunx sit magus ac veneficus. Cum enim tales homines ductu demonum regantur, periclitatur animæ salus illis cohabitantis: quin etiam corporis vita, ut monet Bonacina. Quarta causa est lapsus alterius conjugum in hæresim vel apostasiam, cap. *De illa*, & cap. *Quanto*, de divort.

X. Non est justa & sufficiens divortii causa, si alter conjugum in lepram incidat, tot, tit. de conjug. leprofor. Et tenetur sanus conjugi leproso petenti reddere debitum, cap. *Quoniam*, eod. tit. Tamen si liberum sit sponsalia de futuro dissolvere propter supervenientem lepram, cap. fin. eod. Mira est Canonum de leprosis discrepantia, Alexandro III. jubente reddi debitum leproso conjugi; Stephano autem II. diserte prohibente reddi, & separari jubente, responso 9. ex Carisiaca Villa, anno 754. regnante in Gallia Pipino, ad quem Stephanus confugerat. Huic Stephani Decreto conformatur trionio post celebrata Synodus Compendiensis can. 16. Plura de divortio, tum etiam de juribus pecuniariis sponsarum, nuptiarum & viduarum, require inferius lib. 6. cap. 27.

CAPUT XXIX.

*Resolutiones circa oscula, aliosque similes actus, ex
Sancto Thoma, & Sancto Antonino.*

I. **P**ERMULTUM refert ad animarum & conscientiarum directionem, tum elucidationem, discernere in quibusdam circumstantiis, sive mortaliter, sive venialiter peccetur, aut etiam non peccetur, circa oscula, tactus aliaque ejusmodi, quæ ut plurimum esse possunt libidinis incitamenta. Et quia circa hæc multiplices discrepantes ventilantur opiniones, consultius esse duco lumen mutuari à duobus eruditissimis, sapientissimis, & publicè totius Ecclesiæ veneratione celebratissimis Doctoribus, sancto Thoma, & qui hunc ipsum allegat & sequitur ducem, sancto Antonino Archiepiscopo Florentino, cujus ipsamet verba sine ulla immutatione subjicio ex secunda parte Summæ majoris, tit. 5. cap. 1. §. 9.

II. Intantum (inquit) sunt peccata amplexus, oscula, tactus & stultiloquia, in quantum procedunt ex luxuria, secundum Thomam. Pro cuius majori declaratione dicit Thomas 2. 2. quæst. 154. art. 4. quod aliquid potest esse peccatum mortale dupliciter, uno modo secundum speciem

ciem suam, & hoc modo oscula, amplexus, & tactus secundum suam rationem non nominant peccatum mortale. Possunt enim hæc fieri absque libidine, vel propter consuetudinem patriæ, vel propter aliquam necessitatem, vel ob aliquam rationabilem causam. De more est enim in aliquibus locis, ut non solum viri viros, sed etiam viri mulieres, præcipue consanguineas suas, cum de novo adveniunt vel visitant, amplectentur, & manus mutuo contingant, & osculentur, sicut Jacob Patriarcha osculatus est Rachelem adolescentulam amore casto ut consanguineam, Genesi. 29. Necessitas quandoque compellit tangere totum corpus, & etiam secretiora naturæ, ut Medicus infirmam in tali parte. Causa alia rationabilis est cum datur osculum pacis in Ecclesia, esto quod non fiat à viris erga mulieres: talia non sunt peccata de se, quanvis possit supervenire & tentatio, & mala intentio; sed hoc erit per accidens. Alio modo dicitur aliquid esse peccatum mortale ex causa sua, sicut ille qui dat eleemosynam ut inducat aliquem in hæresim, mortaliter peccat propter intentionem corruptam. Dicitur autem est supra, quod non solum consensus in actum, sed etiam consensus in delectationem peccati mortalis est peccatum mortale. Et ideo cum oscula, amplexus & tactus sunt propter huiusmodi delectationem extra matrimonium habendam, sunt mortalia, quia sic sunt libidinosi. Et qui permittit hæc sibi fieri ab eo quem existimat moveri amore libidinoso, mortaliter peccat, quia facientem & consentientem par pena constringit, ut dicitur 1. 1. quæst. 1. can. *Notum*, cum Glossa. Sed qui permittit hæc sibi fieri, credens talem moveri ex dilectione fraterna, seu honesta amicitia, seu quadam humanitate, seu more patriæ, non peccat, quanvis faciens hoc ex libidine moveretur, & per consequens mortaliter peccaret. Hactenus S. Antoninus.

III. His adijunge Caietanum opusc. de delectatione morosa, tom. 1. docentem quod oscula, tactus, amplexus quæ fiunt ob carnalem delectationem, sunt peccata mortalia, quanvis homo non intendat copulam, neque pollutionem, neque sit harum periculum ullum. Quibus accedit Alexandri Papæ VII. Bulla 18. Martii, anno 1666. per quam damnatur ista propositio: Est probabilis opinio quæ dicit esse tantum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem & sensibilem quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensus ulterioris & pollutionis.

IV. Oscula tamen & amplexus, secluso periculo pollutionis, non prohibentur inter sponfos; sed ubi inest periculum probabile pollutionis, prohibentur ut mortalia etiam inter conjuges. Toletus lib. 5. cap. 14. num. 2. aliique communiter Doctores.

V. Pollutio voluntaria, aut voluntaria in eam delectatio aded prohibentur divinâ lege, ut nulla existat causa quæ possit hæc reddere licita, ne quidem causa sanitatis, aut vitandæ mortis, 1. Cor. 6. *Molles*

regnum Dei non possidebunt. Sed justa potest esse causa & licita, non quidem procurandi, sed tamen permittendi pollutionem, etiam prævisam, dummodo omnis cohibeatur ad ejus delectationem consensus. Sic Medicus non peccat dum studet in sua arte, aut dum eam exercet non tenetur desistere ob inde emergentem in se pollutionem, neque Chirurgus: sed tamen tenetur cohibere consensum ad sædam delectationem. Idemque judicandum de Confessario, aliisque ob bonum & laudabilem finem vacantibus circa res utiles & licitas, etiamsi per accidens & præter intentionem exurgant impuri motus & pollutiones in carne. Harum evitandarum gratiâ non tenetur quis equo descendere quo peregrinè proficiscitur, potestque eas in se pati, dum consensum eviter prævæ delectationis. Navarra cap. 16. n. 6. Declarat verb. sacra Tridentina Synodus hujuscemodi impuritates, quanvis ab originali peccato ortum ducant & ad peccata sollicitent, nullatenus nocere non consentientibus: & contra sentientibus. dicit anathema fess. 5. in Decreto de peccato originali.

